

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.701 van 8 december 2016
in de zaak A. 217.048/IX-8715**

In zake: André AMELOOT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Fernand Moeykens
kantoor houdend te 8310 Brugge
de Maleingreastraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Van Hoorebeke
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure Rechts 162
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 september 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 30 juli 2015 van de raad van beroep voor de diensten van de Vlaamse overheid waarbij het beroep van André Ameloot tegen de eindevaluatie ‘onvoldoende’ voor het werkjaar 2014 onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2016.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Nick De Wint, die *loco* advocaat Fernand Moeykens verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jeroom Joos, die *loco* advocaat Karel Van Hoorebeke verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is statutair ambtenaar van de Vlaamse overheid. Sedert 1 april 2006 is hij radarwaarnemer bij het intern verzelfstandigd agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust, afdeling Scheepvaartbegeleiding.

3.2. Met een e-mail van 22 december 2014 wordt verzoeker uitgenodigd voor het jaarlijkse evaluatie- en planningsgesprek dat zou kunnen plaatshebben op 13 februari 2015. Aan verzoeker wordt een “bevestiging” gevraagd, maar hij reageert niet op deze e-mail.

Met een e-mail van 16 januari 2015 wordt verzoeker aan die uitnodiging herinnerd, maar ook op deze e-mail komt geen reactie vanwege verzoeker.

Met een aangetekende brief van 20 februari 2015 wordt verzoeker nogmaals uitgenodigd voor het jaarlijkse evaluatie- en planningsgesprek, dat nu wordt gepland op 23 maart 2015. Verzoeker geeft ook aan deze brief geen gevolg.

3.3. Met een op 27 april 2015 ter post aangetekend verzonden schrijven, door verzoeker op 28 april 2015 ontvangen, wordt een niet-ondertekend exemplaar van het evaluatieverslag over het werkjaar 2014 aan verzoeker toegezonden. Blijkens dat verslag luidt de einduitspraak van deze evaluatie: “onvoldoende”.

3.4. Op 10 mei 2015 bezorgt verzoeker zijn “Commentaar op de tekst van evaluatie werkjaar 2014” aan de verwerende partij.

3.5. Met een op 18 juni 2015 ter post aangetekend verzonden schrijven, door verzoeker op 22 juni 2015 ontvangen, wordt het door de beide evaluatoren ondertekende evaluatieverslag aan verzoeker toegezonden.

3.6. Op 2 juli 2015 dient verzoeker een beroepschrift in tegen dit evaluatieverslag bij de raad van beroep voor de diensten van de Vlaamse overheid (hierna: de raad van beroep).

3.7. Op 22 juli 2015 stelt de secretaris van de raad van beroep een verslag op waarin hij besluit dat het door verzoeker ingestelde beroep onontvankelijk is omdat het laattijdig werd ingediend.

3.8. In een verweerschrift van 28 juli 2015 zet verzoeker zijn standpunt over de door de secretaris opgeworpen onontvankelijkheid van zijn beroep en over de grond van de zaak uiteen.

3.9. Op 30 juli 2015 wordt verzoeker door de raad van beroep gehoord.

Diezelfde dag nog beslist de raad van beroep dat verzoekers beroepschrift laattijdig werd ingediend, zodat het onontvankelijk is en het debat ten gronde niet mag worden gevoerd.

Deze beslissing steunt op de volgende overwegingen:

“De heer Ameloot tekende op 2 juli 2015 beroep aan tegen de evaluatie onvoldoende van het werkjaar 2014.

Overwegende dat naar luid van artikel IV 8, § 1 VPS de ambtenaar die de evaluatie betwist beroep kan aantekenen bij de raad van beroep binnen vijftien kalenderdagen volgend op de betekening van het eindevaluatieverslag;

Overwegende dat nader dient te worden onderzocht vanaf welke datum het eindevaluatieverslag werd betekend;

Overwegende dat volgens de niet weerlegde stukken van de overheid het definitieve eind evaluatieverslag op 28 april 2015 aan verzoeker werd bezorgd; dat dit op 10 mei 2015 impliciet werd bevestigd door het overmaken van de opmerkingen van verzoeker aan de overheid;

Overwegende dat de verzoeker ook nog opmerkt dat voormelde termijn van vijftien kalenderdagen om hoger beroep in te stellen een termijn van orde is; dat deze termijn evenwel volgens de leden van de raad als een vervaltermijn moet worden beschouwd;

Overwegende dat derhalve het verzoekschrift op 2 juli 2015 laattijdig werd ingediend, waardoor het beroep onontvankelijk wordt en het debat ten gronde niet mag worden gevoerd.

Op die gronden,
verklaart de raad het beroep met vijf stemmen voor en twee stemmen tegen niet ontvankelijk.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het eerste onderdeel van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker voert in een eerste middel onder meer de schending aan van de artikelen IV 4 tot en met IV 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 ‘houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid’ (hierna: het Vlaams personeelsstatuut), gelezen “in samenhang met [het] rechtszekerheidsprincipe als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.

In een *eerste onderdeel* van dit middel laat verzoeker gelden dat de raad van beroep ten onrechte heeft geoordeeld dat het hem op 28 april 2015 betekende evaluatieverslag een eindevaluatieverslag is waardoor de termijn van vijftien dagen om daartegen een beroep in te stellen een aanvang heeft genomen.

Hij argumenteert dat het hem op 28 april 2015 betekende evaluatieverslag niet is ondertekend en dus elke authenticiteit ontbeert. Een administratieve rechtshandeling verkrijgt slechts authenticiteit nadat de bevoegde ambtenaar de desbetreffende akte heeft gehandtekend. Volgens verzoeker kan het voormelde verslag bijgevolg louter als een inlichting worden beschouwd en kan het geen rechtsgevolgen sorteren. Hij voegt er nog aan toe dat noch de omstandigheid dat hij op 10 mei 2015 zijn opmerkingen schriftelijk aan de evaluatoren heeft bezorgd, noch het gegeven dat het hem op 22 juni 2015 betekende en door de evaluatoren ondertekende eindevaluatieverslag gelijkkluidend is aan het document dat hij op 28 april 2015 heeft ontvangen, van aard is om het gebrek aan authenticiteit van het laatstgenoemde document retroactief te remediëren. Dat het hem op 28 april 2015 betekende evaluatieverslag geen eindevaluatieverslag is, blijkt volgens verzoeker ook nog uit het feit dat hij op 10 mei 2015 zijn opmerkingen bij dit verslag aan de evaluatoren heeft toegezonden en uit het gegeven dat de verwerende partij op 18 juni 2015 het “effectief en ondertekend eindevaluatieverslag” heeft betekend. Ten slotte stelt verzoeker dat het op 28 april 2015 ontvangen document

onmogelijk als een eindevaluatieverslag kan worden opgevat zonder dat de artikelen IV 4 tot IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut worden geschonden, aangezien deze artikelen uitdrukkelijk voorzien in het recht van de geëvalueerde om zijn opmerkingen te bezorgen aan de evaluatoren wanneer hij kennis krijgt van het evaluatieverslag “in voorlezing”. Vóór 28 april 2015 heeft hij geen opmerkingen aan zijn evaluatoren laten toekomen. De raad van beroep kon dus onmogelijk op een wettige wijze het door hem op 28 april 2015 ontvangen document als een eindevaluatieverslag kwalificeren. In die zin is er, aldus verzoeker, tevens sprake van een schending van het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker besluit dat aangezien hij pas op 22 juni 2015 een ondertekend eindevaluatieverslag heeft ontvangen, de beroepstermijn tegen de evaluatie op 23 juni 2015 een aanvang heeft genomen en bijgevolg het op 2 juli 2015 ingestelde beroep, anders dan de raad van beroep heeft geoordeeld, wél tijdig was.

5. De verwerende partij antwoordt dat de evaluatoren het evaluatieverslag op 14 mei 2015 hebben ondertekend na de ontvangst van de opmerkingen van verzoeker. Niettemin, zo stelt zij, is het evaluatieverslag dat verzoeker op 28 april 2015 heeft ontvangen, het definitief evaluatieverslag. De evaluatie ‘onvoldoende’ is de einduitspraak en kan niet meer worden gewijzigd door de evaluatoren. De omstandigheid dat de geëvalueerde de mogelijkheid heeft om bij dat verslag opmerkingen te maken, doet daaraan geen afbreuk, zoals blijkt uit artikel IV 5 van het Vlaams personeelsstatuut. Op verzoekers argument dat het hem op 28 april 2015 betekende evaluatieverslag niet ondertekend was en dus geen rechtsgevolgen kan teweegbrengen, antwoordt de verwerende partij dat het Vlaams personeelsstatuut niet bepaalt wanneer de evaluatoren het verslag moeten ondertekenen en dat, zelfs indien zou worden aangenomen dat het evaluatieverslag moest worden ondertekend alvorens het aan verzoeker kon worden betekend, de niet-ondertekening verzoeker geen enkel nadeel heeft berokkend. Verzoeker heeft immers kennisgenomen van het evaluatieverslag en van de motivering ervan en

vervolgens zijn commentaar daarop bezorgd. Voor zover verzoeker de schending aanvoert van de artikelen IV 4 tot IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut, merkt de verwerende partij op dat verzoeker meerdere keren voor een evaluatiegesprek werd uitgenodigd, maar nooit heeft gereageerd. Dat geen gesprek heeft plaatsgevonden, is volgens haar dan ook enkel te wijten aan de onwillige houding van verzoeker. Van een schending van de voormelde bepalingen van het Vlaams personeelsstatuut kan dan ook geen sprake zijn, net zomin als van een schending van het rechtszekerheidsbeginsel, die door verzoeker overigens op geen enkele wijze wordt gemotiveerd.

6. Verzoeker repliceert dat de omstandigheid dat in het Vlaams personeelsstatuut niet is bepaald wanneer de evaluatoren het evaluatieverslag moeten ondertekenen, niet impliceert dat zij een dergelijk verslag niet zouden moeten ondertekenen “wanneer zij voorhouden dat zij het verzonden [zouden] hebben aan de geëvalueerde”. Hij stelt dat de niet-ondertekening van het evaluatieverslag hem wel degelijk in zijn belangen heeft geschaad, aangezien de verwerende partij hem aldus het recht heeft ontzegd om zijn rechten te vrijwaren middels de reglementair bepaalde beroepsprocedure, “hierbij enkel steunend op een niet-ondertekend document dat zou moeten doorgaan voor een ‘definitief beschrijvend evaluatieverslag’”. Volgens verzoeker veruitwendigt deze belangenschade zich mogelijk ook in een aantal “loopbaanaspecten”. Ter staving haalt hij de in de toelichting bij artikel IV 5, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut opgesomde gevolgen van een einduitspraak ‘onvoldoende’ aan. Voor zover de verwerende partij haar stelling dat het door verzoeker op 28 april 2015 ontvangen evaluatieverslag een definitief eindevaluatieverslag is, onderbouwt met een verwijzing naar artikel IV 5 van het Vlaams personeelsstatuut, wijst verzoeker erop dat uit de toelichting bij die statutaire bepaling duidelijk blijkt dat de procedure tegensprekelijk van aard is, wat volgens hem impliceert dat de geëvalueerde zijn opmerkingen moet kunnen formuleren bij de evaluatie die hij op het punt staat te krijgen, gelet op de verregaande gevolgen die hieraan verbonden kunnen zijn. De omstandigheid dat artikel IV 5 van het Vlaams personeelsstatuut uitdrukkelijk bepaalt dat de opmerkingen van de geëvalueerde enkel bij het verslag worden

gevoegd, zonder enige bijkomende commentaar van de evaluatoren, doet volgens verzoeker geen afbreuk aan het feit dat de procedure tegensprekelijk moet zijn en dat de geëvalueerde in eerste instantie kennis moet krijgen van het evaluatieverslag “in voorlezing” teneinde zijn opmerkingen hierbij te kunnen formuleren. Volgens verzoeker leidt de tegensprekelijke aard van de evaluatieprocedure, zoals bepaald in het Vlaams personeelsstatuut, ertoe dat er pas sprake is van een definitief evaluatieverslag zodra de opmerkingen van de geëvalueerde bij het verslag zijn gevoegd en dit alles per aangetekende post aan de geëvalueerde is toegezonden, wat *in casu* pas is gebeurd met een zending van 18 juni 2015, door hem ontvangen op 22 juni 2015. Verzoeker wijst er ten slotte nog op dat geen van de in het evaluatieverslag in aanmerking genomen feitelijkheden hem op een schriftelijke wijze ter kennis is gebracht, zoals nochtans vereist door artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut.

7. In haar laatste memorie argumenteert de verwerende partij nog dat indien zou worden geoordeeld dat de ondertekening van een evaluatieverslag moet plaatsvinden vooraleer het evaluatieverslag aan de geëvalueerde wordt bezorgd, een voorwaarde aan het Vlaams personeelsstatuut wordt toegevoegd die daarin niet is vermeld. Voorts laat zij nog gelden dat het Vlaams personeelsstatuut niet in de mogelijkheid voorziet om een ontwerp van evaluatieverslag aan de geëvalueerde voor te leggen, zodat het door verzoeker op 28 april 2015 ontvangen evaluatieverslag niet als een dergelijk ontwerp kan worden beschouwd. Volgens de verwerende partij blijkt uit het geheel van de voorliggende gegevens bovendien dat het evaluatieverslag als definitief diende te worden beschouwd en werd op geen enkel ogenblik de indruk gewekt dat het evaluatieverslag als een ontwerp kon worden beschouwd. Dat verzoeker van oordeel was dat het evaluatieverslag nog kon worden aangepast, rekening houdend met zijn opmerkingen, is volgens haar het gevolg van een onjuiste lezing van het Vlaams personeelsstatuut en is niet toe te schrijven aan het ontbreken van een handtekening. Zij merkt ook op dat het Vlaams personeelsstatuut voorziet in eenzelfde termijn – namelijk een termijn van vijftien dagen na de ontvangst van het evaluatieverslag – zowel voor het formuleren van opmerkingen als voor het instellen van een beroep. Nu verzoeker de

termijn om opmerkingen te formuleren heeft nageleefd, is er geen enkele reden om aan te nemen dat hij de termijn om een beroep in te stellen niet heeft kunnen naleven. Volgens de verwerende partij werden verzoekers belangen dan ook op geen enkele wijze geschaad.

Beoordeling

8. Verzoeker laat in het middelonderdeel in essentie gelden dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt geoordeeld dat het op 28 april 2015 ontvangen evaluatieverslag een eindevaluatieverslag was dat voor hem de termijn van vijftien dagen heeft doen ingaan om ertegen een beroep in te stellen bij de raad van beroep. Hij argumenteert onder meer dat het op 28 april 2015 ontvangen evaluatieverslag niet ondertekend was, dat het bijgevolg geen authenticiteit heeft en dat het dus niet als een definitief evaluatieverslag mag worden beschouwd.

9. De verwerende partij betwist niet dat het op 28 april 2015 aan verzoeker ter kennis gebrachte evaluatieverslag noch gedateerd, noch ondertekend was door de evaluatoren. Zij geeft toe dat pas op 14 mei 2015 een evaluatieverslag door de beide evaluatoren werd ondertekend en dat verzoeker dit op 22 juni 2015 heeft ontvangen.

10.1. Artikel IV 4 van het Vlaams personeelsstatuut bepaalde op het ogenblik dat de bestreden beslissing is genomen:

“De evaluatie gebeurt na een gesprek tussen de geëvalueerde en ten minste één evaluator.

Op verzoek van de geëvalueerde of een evaluator gebeurt het evaluatiegesprek met twee evaluatoren.

Indien de geëvalueerde afwezig is tijdens de evaluatieperiode, gebeurt de evaluatie indien mogelijk mondeling of anders schriftelijk.

Indien de geëvalueerde van niveau D hier schriftelijk om vraagt, wordt het evaluatiegesprek gevoerd in aanwezigheid van een waarnemer van zijn keuze.”

Artikel IV 5 van het Vlaams personeelsstatuut luidt:

“§ 1. De evaluatie wordt vastgelegd in een door de evaluatoren opgesteld verslag. Het verslag bevat in voorkomend geval de einduitspraak ‘loopbaanvertraging’ of ‘onvoldoende’, die loopbaangevolgen heeft zoals bepaald in dit besluit. Het evaluatieverslag wordt bezorgd aan de geëvalueerde binnen drie maanden na het verstrijken van de periode waarover geëvalueerd wordt.

§ 2. Indien de twee evaluatoren geen consensus bereiken, bezorgen zij tezelfdertijd de aparte verslagen aan de geëvalueerde.

De evaluatie van de hoogste functionele chef is doorslaggevend of, bij gelijkheid, van de tweede evaluator.

§ 3. De geëvalueerde kan opmerkingen toevoegen aan het definitieve beschrijvende evaluatieverslag. Het personeelslid bezorgt het evaluatieverslag met zijn eventuele opmerkingen terug binnen 15 kalenderdagen na het ontvangen van het evaluatieverslag.”

Artikel IV 8, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt:

“Onverminderd de regeling voor het top- en middenkader, kan de ambtenaar van wie het evaluatieverslag wordt besloten met de einduitspraak ‘loopbaanvertraging’ of ‘onvoldoende’ daartegen beroep instellen bij de raad van beroep.

Het beroep wordt ingesteld binnen de 15 kalenderdagen na het bezorgen van het evaluatieverslag aan de geëvalueerde.”

10.2. In de toelichting bij artikel IV 4 van het Vlaams personeelsstatuut wordt vermeld:

“Bij afwezigheid van de geëvalueerde tijdens de evaluatieperiode, vindt de evaluatie indien mogelijk mondeling (bv. thuis), anders schriftelijk plaats.

In alle gevallen dient de geëvalueerde een afschrift te krijgen van zijn definitief evaluatieverslag.

[...].”

De toelichting bij artikel IV 5, §§ 2 en 3, van het Vlaams personeelsstatuut luidt:

“§ 2. Het definitief evaluatieverslag wordt in de praktijk opgesteld door de eerste evaluator met medeondertekening door de tweede evaluator.

De regel is dat de evaluatoren tot een consensus komen. Hiervan kan slechts uitzonderlijk afgeweken worden. Juridisch telt dan het verslag van de hoogste functionele chef (chef van de chef) of bij gelijkheid van de tweede evaluator. Het andere verslag is een element van het dossier.

§ 3. De procedure is tegensprekelijk: het personeelslid kan zijn opmerkingen op het evaluatieverslag maken en aan het dossier laten toevoegen; hij stuurt deze opmerkingen binnen 15 kalenderdagen na het ontvangen van het evaluatieverslag naar alle evaluatoren. Deze laatste voegen geen commentaar meer toe.

Ingeval de evaluatie met ‘onvoldoende’ of ‘loopbaanvertraging’ besloten wordt, is er een formele beroepsmogelijkheid bij de raad van beroep voor de ambtenaren (zie hierna). Het contractuele personeelslid kan ontslagen worden (zie infra).

Het is niet voldoende dat het personeelslid kennis heeft genomen van zijn evaluatieverslag; hij moet ook een afschrift ervan hebben ontvangen opdat hij eventueel zijn opmerkingen aan het evaluatieverslag kan toevoegen.”

11. Uit de voormelde statutaire bepalingen en hun toelichting kan worden afgeleid dat een evaluatieprocedure van een ambtenaar die niet afwezig is tijdens de evaluatieperiode, zoals verzoeker, in beginsel als volgt verloopt: er heeft tussen het geëvalueerde personeelslid en ten minste één evaluator een evaluatiegesprek plaats, op grond waarvan door de evaluatoren een definitief evaluatieverslag wordt opgemaakt; dit definitief evaluatieverslag, ondertekend door de beide evaluatoren, wordt bezorgd aan het geëvalueerde personeelslid, dat binnen vijftien dagen zijn opmerkingen hierbij kan formuleren; deze opmerkingen worden aan het dossier toegevoegd; indien het evaluatieverslag wordt besloten met de einduitspraak ‘loopbaanvertraging’ of ‘onvoldoende’, dan kan de geëvalueerde – eveneens binnen vijftien dagen na de ontvangst van het evaluatieverslag – daartegen een beroep instellen bij de raad van beroep.

12. Hieruit blijkt onmiskenbaar dat het definitief evaluatieverslag, waarbij de betrokkene binnen vijftien kalenderdagen na ontvangst ervan zijn opmerkingen kan formuleren en waartegen hij binnen dezelfde termijn een beroep kan instellen bij de raad van beroep, ondertekend dient te zijn door de evaluatoren. Dit is noodzakelijk zo, aangezien het verslag enkel ingevolge de ondertekening door de bevoegde overheid authenticiteit verkrijgt. De handtekening van de evaluatoren bevestigt immers het bestaan van de evaluatiebeslissing en de inhoud ervan. Zonder handtekening op de akte kan er geen sprake zijn van een definitieve beslissing. Het document kan dan slechts als een inlichting worden beschouwd.

13. In dit geval werd op 28 april 2015 aan verzoeker enkel een niet-gedagtekend en niet-ondertekend evaluatieverslag bezorgd.

Gelet op wat zo-even werd uiteengezet, mocht verzoeker hieruit afleiden dat het nog niet om het definitieve evaluatieverslag ging, maar slechts om een ontwerp ervan dat nog kon wijzigen en dat hem nadien een ondertekend definitief evaluatieverslag zou worden bezorgd waartegen hij alsnog een beroep zou kunnen instellen indien de einduitspraak ‘loopbaanvertraging’ of ‘onvoldoende’ zou luiden.

14. Dat – zoals de verwerende partij stelt – uit de vermeldingen in het evaluatieverslag blijkt dat aan verzoeker werd meegedeeld dat zijn eventuele opmerkingen zouden worden gevoegd bij het evaluatieverslag dat vervolgens zou worden ondertekend, doet niets af aan de vaststelling dat het evaluatieverslag, opdat het definitief zou zijn, dient te worden ondertekend door de evaluatoren. Uit de bedoelde vermeldingen blijkt overigens dat de evaluatoren de eventuele opmerkingen van verzoeker “tekenen voor kennisneming” en ze vervolgens aan het evaluatieverslag toevoegen. Met andere woorden geven de evaluatoren met deze ondertekening enkel aan dat ze kennis hebben genomen van de opmerkingen van de geëvalueerde. Daaruit blijkt evenwel niet dat het niet-ondertekende verslag op datum van 28 april 2015 reeds als een definitief evaluatieverslag kan worden beschouwd dat de beroepstermijn heeft doen ingaan. Dit zou slechts het geval zijn geweest indien dat verslag was ondertekend, waardoor het kon worden toegevoegd aan de evaluatoren en het kon worden beschouwd als een uitdrukkelijke en definitieve beslissing over de evaluatie van verzoeker.

Dat de inhoud van het niet-ondertekende verslag en van het op 14 mei 2015 ondertekende evaluatieverslag uiteindelijk dezelfde is, doet evenmin afbreuk aan het feit dat verzoeker het op 28 april 2015 ontvangen verslag als een ontwerp mocht beschouwen. Zoals zo-even gesteld, vermocht verzoeker bij gebrek aan authenticiteit van het hem voorgelegde evaluatieverslag ervan uit te gaan dat er

nog geen definitieve beslissing was genomen en dat het verslag nog kon wijzigen na het meedelen van zijn opmerkingen.

15. De raad van beroep heeft dan ook niet rechtsgeldig vastgesteld dat het beroep van verzoeker tegen het evaluatieverslag laattijdig is. Verzoeker heeft er vanzelfsprekend belang bij dit door de Raad van State vastgesteld te zien worden aangezien op die onwettige grondslag hem door de raad van beroep ten onrechte een uitspraak ten gronde over zijn beroep is ontzegd.

16. Het eerste onderdeel van het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond en dient te leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 30 juli 2015 van de raad van beroep voor de diensten van de Vlaamse overheid waarbij het beroep van André Ameloot tegen de eindevaluatie ‘onvoldoende’ voor het werkjaar 2014 onontvankelijk wordt verklaard.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 december 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren